

РЕШЕНИЕ

№ 17373

гр. София, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 75 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ИВ. И. АНГЕЛОВА

при участието на секретаря СНЕЖАНКА К. КИРИЛОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ ИВ. И. АНГЕЛОВА Гражданско дело
№ 20221110120884 по описа за 2022 година

Предявен е осъдителен иск правно основание чл. 367 от ТЗ вр. с чл. 372, ал.1 от ТЗ за сумата от 20 000 лева, предявен като частичен от общо заявена претенция в размер на 44 278,72 лева, представляваща възнаграждение за извършени транспортни услуги, за което е издадена фактура № 1000006560/15.01.2022 год.

Ищецът-„Т.Т.“ ЕООД че по силата на договор за превоз на товари и вследствие на възлагане от страна на ответника на 31.01.2022 год., за периода от 16.01.2022 год. до 31.01.2022 год. е извършил 873 превоза на стоки до магазини на Била и Метро на обща стойност 44 278,72 лева, за което е издал електронна фактура №1000006644/31.01.2022 год.. Твърди, че договореният срок за плащане на дължимата по фактурата сума е 45 дневен, който е изтекъл на 17.03.2022 год., но до настоящия момент „А.“ ЕООД не е заплатил дължимата по договора сума.. Моли съда да постанови съдебно решение, по силата на което да осъди ответника да му заплати сумата от 20 000 лева от общо заявена претенция в размер на 44 278,72 лева, представляваща възнаграждение за извършена транспортна услуга, ведно със законнта лихва считано от предявяване на исковата молба-18.04.2022 год. до окончателното плащане на сумата. Претендира разноски.

Ответникът-„А.“ ЕООД не е депозирал отговор на исковата молба. В становище депозирано в открито съдебно заседание състояло се на 07.03.2023 год., ответникът излага, че оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. Оспорва да е възлагал на ищеца извършването на превози и такива да са осъществявани. Твърди, че товарителниците не носят подписи на изпращач и превозвач, както и че процесната

фактура е достигнала до знанието на „А.“ ЕООД.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 367 от ТЗ по силата на договора за превоз превозвачът поема задължение срещу определено възнаграждение да превози до определено място, лице, товар или багаж.

В случая ответникът оспорва да е възлагал на ищеца извършването на превоз.

Договорът за превоз е неформален договор респ. за неговата действителност не е необходимо сключването в писмена форма. Доказателствената тежест за установяване на договорни правоотношения е върху ищеца, който е ангажирал доказателства в тази насока, а именно кореспонденция по електронна поща, таблица за извършване на превози и товарителници за извършен превоз в периода от 16.01.2022 год. до 31.01.2022. Във всяка от товарителниците фигурират подписи на изпращач и на лице получило стоката, както и регистрационния номер на моторното превозно средство, с което е извършен. От представените свидетелства за регистрация на МПС е видно, че превозите са извършване с товарни автомобили собственост на ищеца.

Именно вследствие на изпълнение на договорните си задължения ищецът е издал и процесната фактура. Представената по делото данъчна фактура не е подписана от представител на ищеца и ответника, и по съществото си представлява едностранно изявление на ищеца, което следва да бъде обсъждано във връзка с другите събрани по делото доказателства. Съдът приема, че възражението на ответника, че фактурата не е достигнала до знанието е неоснователно. По делото е приета и не е оспорена съдебно-счетоводна експертиза, от която се установява, че процесната фактура е отразена в дневника за продажбите за 2021/2022 год., като облагаема сделка по ЗДДС, подадена е Справка-декларация по ДДС и е извършено ефективно разчитане с бюджета. Установява се и че фактурата е декларирана пред НАП от ответника, включена е в подадената Справка-декларация по ДДС, в общата сума на получените доставки, с право на пълен данъчен кредит, който е ползван от него, което по същество представлява признание на задължението и доказва неговото съществуване. Съгласно разпоредбата на чл. 301 от Търговския закон, когато едно лице действа от името на търговец без представителна власт, се смята, че търговецът потвърждава действията, ако не се противопостави веднага след узнаването, но от страна на ответника не са ангажирани доказателства в тази насока., респ. не е налице противопоставяне, поради което те го обвързват.

На следващо място от страна на ответника не се доказва, че е заплатил възнаграждението за извършените транспортни услуги. Предвид изложеното, предявения иск за заплащане на превозно възнаграждение се явява основателен и

следва да бъде уважен.

По разноските

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца общо сумата от 2 799,10 лева, представляващи направени разноски в настоящото производство и разноски в обезпечителното производство.

Воден от горното

РЕШИ:

ОСЪЖДА „А.“ ЕООД, ЕИК /, със съдебен адрес: гр. /, чрез адв. Р. да заплати на „Т.Т.“ ЕООД, ЕИК /, със съдебен адрес: гр. /, чрез адв. И., на основание чл. 367 ТЗ вр. с чл. 372 от ТЗ, сумата от 20 000 лева (двадесет хиляди лева) от общо заявена претенция в размер на 44 278,72 лева, представляваща възнаграждение за извършена транспортна услуга, за което е издадена фактура № 1000006560/15.01.2022 год., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на исковата молба – 18.04.2022 г. до окончателното ѝ плащане и на основание чл. 78, ал.1 от ГПК сумата от 2779,10 лева (две хиляди седемстотин седемдесет и девет лева и десет стотинки), представляваща сторените по делото разноски.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок пред Софийски градски съд от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____